

ORZECZENIE

Dnia (...) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: Radca Prawny **Grzegorz Koksanowicz**

Sędziowie: Radca Prawny **Urszula Nieborak**
 Radca Prawny **Jerzy Piskorski**

Protokolant: **Katarzyna Sobolewska- Rubaj**

w obecności Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
Radcy Prawnego **Patrycji Kozłowskiej - Kalisz**

wskutek uwzględnienia w dniu (...) roku wniosku o wydanie orzeczenia i wymierzenie określonej kary dyscyplinarnej złożonego przez radcę prawnego (...), urodzonego (...) roku w (...), syna (...) i (...), zamieszkałego (...), (...)
obwinionego o to, że:

w piśmie procesowym z dnia (...) r. złożonym na rozprawie w dniu (...) roku w sprawie przed Sądem Rejonowym (...) sygn. akt I C (...) złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka radcy prawnego (...) na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową, tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik (...) w związku z reprezentowaniem jej wobec pozostałych wspólniczek spółki cywilnej (...) - (...) i (...), a dotyczące prowadzonych pomiędzy wspólniczkami uzgodnień co do podziału ruchomości, miejsca archiwizacji dokumentacji medycznej zlikwidowanej spółki oraz okoliczności związanych z zawarciem umowy z (...), tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o radcach prawnych w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

I. uznaje Obwinionego radcę prawnego (...) winnego tego, że
w piśmie procesowym z dnia (...) r. złożonym na rozprawie w dniu (...) roku w sprawie przed Sądem Rejonowym (...) sygn. akt I C (...) złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka radcy prawnego (...) na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu, a tym samym objęte tajemnicą zawodową, tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik (...) w związku z reprezentowaniem jej wobec pozostałych wspólniczek spółki cywilnej (...) - (...) i (...), a dotyczące prowadzonych pomiędzy wspólniczkami uzgodnień co do podziału ruchomości, miejsca archiwizacji dokumentacji medycznej zlikwidowanej spółki oraz okoliczności związanych z zawarciem umowy z (...), kwalifikując ten czyn jako popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn. zm.) w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
i za to na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn. zm.) w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wymierza Obwinionemu radcy prawnemu (...) karę pieniężną w kwocie 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych).

II. na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn. zm.) orzeka wobec Obwinionego radcy prawnego (...) karę dodatkową zakazu wykonywania patronatu na czas dwóch lat;

III. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn. zm.) zasądza od Obwinionego radcy prawnego (...) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1151,90 zł (słownie: jeden tysiąc sto pięćdziesiąt jeden złotych 90/100)

Przewodniczący

Członkowie

Grzegorz Koksanowicz

Urszula Nieborak

Jerzy Piskorski

Pouczenie :

1. Stosownie do treści przepisu art. 70⁴ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637, z późn.zm.). „[...] Uzasadnienia nie sporządza się z urzędu w sprawach, w których uwzględniono wniosek rzecznika dyscyplinarnego o wydanie orzeczenia i wymierzenie uzgodnionej z obwinionym kary dyscyplinarnej bez przeprowadzenia rozprawy oraz wniosek obwinionego o wydanie orzeczenia i wymierzenie mu określonej kary dyscyplinarnej, ani w sprawach, w których wymierzono karę upomnienia. Orzeczenie doręcza się z urzędu stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości.” [...].

2. Zgodnie z art. 70⁴ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn.zm.) „[...] W przypadkach, o których mowa w ust. 2, uzasadnienie sporządza i doręcza się na wniosek strony lub Ministra Sprawiedliwości, złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia „[...]”.

3. Na podstawie art. 70⁴ ust 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn.zm. „[...] od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie dyscyplinarne odwołanie przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia albo postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania ”. [...]

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trybie art. 387 § 4 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych na rozprawie w dniu (...) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił następujący stan faktyczny:

(...), (...) i (...) prowadziły od (...) roku spółkę cywilną (...), której przedmiot działalności obejmował świadczenie podstawowej opieki zdrowotnej. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia (...) roku spółka ta została rozwiązana (wyrok uprawomocnił się (...) roku) (dowód: zeznania świadka (...) k -...), kopia pozwu o zastępcze oświadczenie woli z dnia (...) r. k – ...v). Wobec zaprzestania działalności spółki (...)i jej rozwiązania, pojawił się problem podziału majątku pozostałego po tej spółce, sporządzenia wykazu inwentarza, ustalenia jego wartości i dokonania rozliczeń, a w

szczegółności zaś problem podziału i archiwizacji dokumentacji medycznej pacjentów spółki. Sprawa ta wymagała decyzji i ustaleń byłych wspólniczek tj. (...), (...) i (...). W tym celu odbyło się w dniu (...) roku w byłej siedzibie spółki (...) spotkanie, w którym wzięli udział: radca prawny (...) w imieniu (...), (...) wraz z mężem oraz (...) wraz z mężem. Wspólniczka (...) była na tym spotkaniu nieobecna - w jej imieniu i na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa obecny był reprezentujący ją radca prawny (...) (dowód: zeznania świadka (...) k-....), wyjaśnienia obwinionego (...) k - ..., pismo z dnia (...) r. k - ..). Przedmiotem tego spotkania było w szczególności ustalenie zasad podziału majątku trwałego spółki, w oparciu o spis inwentarza otrzymany z biura rachunkowego, dokonanie ustaleń, jakie składniki przypadają poszczególnym wspólniczkom i jaka jest ich wartość do celów księgowości. Na spotkaniu tym omawiano także kwestie podziału i archiwizacji dokumentacji medycznej pacjentów po zlikwidowanej spółce (dowód: zeznania świadka (...) k -....). Po tym spotkaniu radca prawny (...), występując jako pełnomocnik (...), kierował w jej imieniu pisma do p. (...), przedstawiając stanowisko swojej mocodawczyni w spornych kwestiach (dowód: pismo z dnia (...)r., k -..... wraz z załącznikami k -). Radca prawny (...) sporządził w imieniu swojej mocodawczyni (...) projekt porozumienia co do podziału i wystosował do (...) w imieniu (...) wezwanie do złożenia podpisu na poleceniu zapłaty za archiwizację dokumentacji medycznej – dla firmy (...) (dowód: pismo z dnia (...)r., k - wraz z załącznikami k -). Wobec braku porozumienia pomiędzy byłymi wspólniczkami dotyczącego podziału i zasad archiwizacji dokumentacji medycznej, radca prawny (...), reprezentując (...) wniósł do Sądu Rejonowego (...) pozew z dnia (...) r. przeciwko (...) o zastępcze oświadczenie woli; sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą sygn. akt I C (...). W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki (...) powoływał się na uzgodnienia zapadłe na spotkaniu w dniu (...) r., a które miały dotyczyć archiwizowania dokumentów w spółce (...) i kosztów tej archiwizacji (dowód: pozew z dnia (...) r., k -). Na pierwszej rozprawie przed Sądem Rejonowym (...) w sprawie I C (...), która odbyła się w dniu (...) r. w imieniu powódki (...) stawiał się Obwiniony radca prawny (...), składając jednocześnie dokument o odwołaniu pełnomocnictwa w dniu (...) r. radcy prawnemu (...) oraz składając podpisane przez siebie pismo procesowe z dnia (...) r. wraz z wnioskami dowodowymi. Jednym z wniosków dowodowych zgłoszonych w piśmie z dnia (...) r. i podtrzymanych na rozprawie w dniu (...)r. był wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka radcy prawnego (...) na okoliczności: prowadzonych pomiędzy byłymi wspólniczkami spółki (...) spółki cywilnej (...) – (...), (...) uzgodnień co do miejsca archiwizacji dokumentacji medycznej zlikwidowanej spółki oraz okoliczności związanych z zawarciem umowy z (...) (dowód: pismo procesowe z dnia (...) r. złożone do sprawy I C (...) k -, protokół rozprawy k -). W uzasadnieniu pisma procesowego z dnia (...)r. Obwiniony radca prawny (...) wskazał szczegółowo okoliczności, które

miałyby być przedmiotem dowodzenia za pomocą zeznań świadka radcy prawnego (...). Dotyczyły one okoliczności, o których radca prawny (...) dowiedział się jako pełnomocnik (...) w związku z reprezentowaniem jej wobec pozostałych wspólniczek spółki cywilnej (...)- (...) i (...), w szczególności na spotkaniu w dniu (...)r., a dotyczących prowadzonych pomiędzy wspólniczkami uzgodnień co do podziału ruchomości, miejsca archiwizacji dokumentacji medycznej zlikwidowanej spółki oraz okoliczności związanych z zawarciem umowy z (...) Sp. z o.o.. (dowód: pismo procesowe k –). Radca prawny (...) wskutek powyższego wniosku zgłoszonego przez Obwinionego i uwzględnionego przez Sąd złożył w dniu (...) r. na rozprawie przed Sądem Rejonowym (...) w sprawie sygn. akt I C (...) zeznania na w.w. okoliczności, tj. o których dowiedział się będąc pełnomocnikiem (...) i reprezentując ją wobec pozostałych wspólniczek (...). Tym samym, radca prawny (...) złożył na rozprawie w dniu (...)r. zeznania na okoliczności objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego (dowód: protokół rozprawy z dnia (...) r. k -....).

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów ujawnionych w trybie art. 387 § 4 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w trakcie rozprawy w dniu (...) r. znajdujących się w aktach sprawy na kartach ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zgromadzonych na kartach: k- (pismo z wnioskami dowodowymi z dnia (...) r.), k – (protokół rozprawy z dnia (...) r.), k – (pozew o zastępcze oświadczenie woli), k – ... (pełnomocnictwo) , k – (protokół rozprawy z dnia (...)r.), k – (pismo z dnia (...)r.), k – (pismo z dnia (...)r.), k – ... (projekt porozumienia z dnia (...)r. wraz z załącznikami), k – 50 -51 (pismo z dnia (...) r.), k – .. (pismo z dnia (...)r.), k – ... (pismo z dnia (...) r.), k – .. (oświadczenie z dnia (...) r.), k – ... (pismo z dnia (...) r.), wyjaśnień obwinionego (k –), zeznań świadków: (...) (k -.....), częściowo (...) (k –...).

Obwiniony (...) w postępowaniu przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jednakże potwierdził, że złożył wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z zeznań radcy prawnego (...) oraz, że wiedział, iż radca prawny (...) wcześniej reprezentował (...) w negocjacjach z byłymi wspólniczkami spółki cywilnej (...) i właśnie z tego powodu zgłosił ten wniosek (k –...). Podniósł też, że zgłoszenie tego wniosku dowodowego było w interesie jego klientki i że przed zgłoszeniem tego wniosku uzyskał zgodę od radcy prawnego (...) (k – ...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dokonując oceny przedstawionego powyżej stanu faktycznego, oparł się na zgromadzonych w sprawie i ujawnionych na rozprawie wymienionych wyżej dowodach z dokumentów oraz dowodach z zeznań świadków i wyjaśnień Obwinionego, które są niesprzeczne i wzajemnie się uzupełniają. We wniosku o

ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny podnosi, że żadna z okoliczności faktycznych, ustalonych w sprawie, nie była kwestionowana przez Obwinionego (...) - nie zaprzeczył on, że istotnie wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka radcy prawnego (...) został przez niego zgłoszony w sprawie sygn. akt I C (...), a okoliczności, na jakie ten radca prawny miał złożyć zeznania obejmowały wiadomości, o których dowiedział się reprezentując (...). Wszelkie okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy znajdują potwierdzenie zarówno w zeznaniach świadków, wyjaśnieniach Obwinionego (...), jak i zgromadzonych dokumentach.

W dniu (...) r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynął wniosek Obwinionego radcy prawnego (...) o dobrowolne poddanie się karze. Składając wniosek Obwiniony radca prawny (...) przyznał się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wniósł o orzeczenie kary dyscyplinarnej w postaci upomnienia. Uzasadniając złożony wniosek Obwiniony wskazywał, że bezspornym jest, że w toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym (...) w sprawie sygn. akt II (...), w piśmie procesowym z dnia (...) r. złożył wniosek o dopuszczenia dowodu z zeznań świadka – radcy prawnego (...) na okoliczności związane z ustaleniami byłych wspólników spółki cywilnej (...) tj. okoliczności objęte tajemnicą zawodową, przy czym jak podkreślał wniosek ten został przez Obwinionego złożony po uzyskaniu uprzedniej zgody radcy prawnego (...) jak również po uzyskaniu zgody byłej współpracownicy (...).

Jednakże jak wskazał Obwiniony (...) w treści złożonego wniosku z uwagi na fakt, że uprzednie otrzymanie zgody radcy prawnego na przeprowadzenie dowodu z jego zeznań w toku postępowania sądowego na okoliczności objęte tajemnicą zawodową jak też i uzyskanie zgody klienta, którego tajemnica ma być ujawniona nie zwalniały Obwinionego z przestrzegania zakazu, o którym mowa w art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, dlatego przyznał się do popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego i wniósł o orzeczenie kary dyscyplinarnej w postaci upomnienia.

Wniosek Obwinionego złożony w terminie określonym w art. 387 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych przed rozpoczęciem rozprawy został stosownie do przepisu art. 387 § 5 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych rozpoznany przez Sąd na rozprawie w dniu (...) r.

Rzecznik Dyscyplinarny w trakcie rozprawy sprzeciwił się zaproponowanej przez Obwinionego w złożonym wniosku karze upomnienia jako niewspółmiernie niskiej i nie pozwalającej w ocenie Rzecznika na osiągnięcie celów postępowania dyscyplinarnego. W ocenie Rzecznika karą adekwatną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego jest kara określona w art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych tj. kara pieniężna, której wysokość zaproponował jako półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia

dyscyplinarnego oraz wniósł o orzeczenie kary przewidzianej w przepisie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych tj. zakazu wykonywania patronatu na czas dwóch lat .

Obwiniony radca prawny (...) na rozprawie w dniu (...) r. po uprzednim pouczeniu przez Sąd o treści przepisu art. 387 § 2 kodeksu postępowania karnego wyraził zgodę na zmianę (modyfikację) warunków ukarania zawartych w złożonym wniosku o dobrowolne poddanie się karze z kary upomnienia na karę pieniężną w wysokości zaproponowanej przez Rzecznika Dyscyplinarnego tj. półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz na wymierzenie kary zakazu wykonywania patronatu przez okres dwóch lat.

Wobec wyrażonej zgody przez Obwinionego na zmianę warunków ukarania postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu (...) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przychylił się do treści uzgodnionego pomiędzy stronami postępowania wniosku o wydanie orzeczenia i wymierzenia uzgodnionej z Obwinionym kary dyscyplinarnej bez przeprowadzenia rozprawy i uwzględnił uzgodniony z Obwinionym wniosek o wydanie orzeczenia i wymierzenie Obwinionemu kary pieniężnej w kwocie 2400 zł stanowiącej półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę w kwocie 1600 zł obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. w dniu (...) r. określonej w art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych oraz na wymierzenie kary dodatkowej zakazu wykonywania patronatu określonej w art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych na czas dwóch lat.

Obwiniony w trakcie rozprawy został także pouczony przez Sąd, że zgodnie z przepisem art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony, a zgodnie z § 4 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego do postępowań dyscyplinarnych wszczętych przed dniem wejścia w życie Uchwały i do tego czasu nie zakończonych w danej instancji stosuje się dotychczasowe przepisy o kosztach postępowania.

W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn.zm.) w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o advokaturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1778), co wynika z treści art. 6 ustawy zmieniającej.

Zgodnie z treścią art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania orzeczenia o ukaraniu, radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W Rozdziale III Zasady wykonywania zawodu radcy prawnego Tytuł 2 Tajemnica zawodowa Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zamieszczony jest art. 17, który stanowi, że „[...] radca prawny nie może zgłaszać dowodu z przesłuchania innego radcy prawnego albo adwokata w charakterze świadka na okoliczności znane im w związku z wykonywaniem zawodu.” [...]. Słusznie wskazuje we wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny, że „[...] Przepis ten nakłada na radców prawnych niedoznający ograniczeń ani wyjątków zakaz zgłaszania dowodu z zeznań świadka – innego radcy prawnego albo adwokata na okoliczności objęte tajemnicą zawodową. Stanowi on bowiem konsekwencję kształtu normatywnego tajemnicy zawodowej radcy prawnego, którą objęte są wszelkie informacje, o których radca prawny dowiaduje się w związku z wykonywaniem czynności zawodowych (por. art. 9, art. 12, art. 15 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), a jego celem jest wyłączenie zaistnienia sytuacji kolizyjnej, w której radca prawny mógłby się znaleźć, gdyby został wezwany w charakterze świadka przez sąd celem złożenia zeznań na okoliczności objęte tajemnicą zawodową. Z art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wynika, że tajemnica zawodowa obejmuje także przebieg i treść pertraktacji ugodowych i ma w tym zakresie charakter bezwzględny także wobec sądów i innych organów orzekających w sprawie. Dodatkowo nadmienić należy, że w przedmiotowej sprawie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego (...) nie dotyczyły tylko reprezentowanej przez niego p. (...), ale także innych uczestników spotkania w dniu (...)r. oraz dalszych pertraktacji ugodowych pomiędzy skonfliktowanymi stronami, tak więc zgoda p. (...) na ujawnienie informacji objętych tajemnicą zawodową jest tu pozbawiona jakiegokolwiek skuteczności w kontekście obowiązku zachowania tej tajemnicy. Zauważyć należy, w orzecznictwie dyscyplinarnym podnosi się, że obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego został ustanowiony nie tylko w interesie samego klienta, ale także w interesie samego zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego i zgoda klienta na ujawnienie informacji objętych tajemnicą nie ma znaczenia dla ciążącego na radcy prawnym obowiązku jej dochowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012 r. SDI 32/12, postanowienie . SN z dnia 2 czerwca 2011 r., SDI 13/11, OSNwSD 2011, postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 marca 2009 r., II AKz 110/09, OSN PiPr 2009, nr 10, poz. 47 i KZS 2009, nr 4, poz. 39, czy z dnia 16 czerwca 2010 r., II AKz 198/10, KZS 2010, nr 9, poz. 32). Nakaz zachowania tajemnicy zawodowej przez radcę prawnego stanowi jego powinność zawodową i nie ma on prawa, bez takiego zwolnienia, dysponować swoją wiedzą potrzebną organom procesowym (zob. np. postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 marca 2009 r., II AKz 110/09, OSN PiPr 2009, nr 10, poz. 47 i KZS 2009, nr 4, poz. 39, czy z dnia 16 czerwca 2010 r., II AKz 198/10, KZS 2010, nr 9, poz. 32), tajemnica zawodowa radcy prawnego stanowi dobro samo w sobie, jako element prawidłowego i etycznego wykonywania tej profesji. Tak rozumiana tajemnica zawodowa radcy

prawnego dotyczy także innych postępowań, w których byłby on powołany na świadka, z tym, że z uwzględnieniem wówczas zakazu płynącego z art. 3 ust. 5 u.r.p., jeżeli w danym postępowaniu nie jest przewidziana możliwość zwolnienia radcy prawnego od obowiązku zachowania tajemnicy” (z uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012r. SDI 32/12). W orzecznictwie dyscyplinarnym podnosi się też, że nakaz zachowania w tajemnicy „wszystkiego”, o czym radca taki dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej oznacza, iż „jest całkowicie obojętne, z jakiego źródła przedstawiciel zawodu uzyskał wiadomości objęte tajemnicą oraz jaki mają charakter i znaczenie dla klienta, czy organu procesowego” (tak: SN z dnia 2 czerwca 2011 r., SDI 13/11, OSNwSD 2011, poz. 210, s. 212). „[...]

Wobec powyższego, bezspornym jest, że okoliczności, na jakie złożył zeznania radca prawny (...), skutek wniosku dowodowego zgłoszonego w postępowaniu przed Sądem przez Obwinionego radcę prawnego (...) w piśmie procesowym z dnia (...) r. były informacjami objętymi tajemnicą zawodową. Radca prawny dowiedział się bowiem o nich w związku z wykonywaniem zawodu – reprezentowaniem w charakterze pełnomocnika (...).

Na te okoliczności został złożony wniosek dowodowy przez Obwinionego radcę prawnego (...).

Tym samym, radca prawny (...) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W świetle powyższego, oczywistym i bezspornym jest, że Obwiniony radca prawny (...) zgłaszając w piśmie procesowym z dnia (...) r. wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka radcy prawnego (...) na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, a tym samym objęte tajemnicą zawodową tj. o których dowiedział się jako pełnomocnik (...) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postępowanie Obwinionego radcy prawnego (...) polegające na zgłoszeniu wbrew zakazowi zawartemu w art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wniosku dowodowego o przesłuchanie innego radcy prawnego w charakterze świadka na okoliczności znane mu w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego było sprzeczne z zasadami etyki – przywołanym art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i sprzeczne z zasadami wykonywania zawodu radcy prawnego .

Obwiniony radca prawny (...) na rozprawie w dniu (...) r. uzgodnił zmianę (modyfikację) złożonego wniosku o dobrowolne poddanie się karze i wyraził zgodę na ukaranie karą dyscyplinarną tj. karą pieniężną , o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych w wysokości półtorakrotności minimalnego

wynagrodzenia obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w kwocie 2400 zł. oraz karą, o której mowa w art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych tj. zakazu wykonywania patronatu przez okres dwóch lat. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględniając zmodyfikowany i uzgodniony z Obwinionym i Rzecznikiem Dyscyplinarnym wniosek miał na uwadze stosownie do przepisu art. 387 § 2 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74 ¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, że okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego nie budziły wątpliwości a cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Uzgodniona ze stronami w trakcie rozprawy w dniu (...) r. kara dyscyplinarna określona art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych jest w ocenie Sądu adekwatna zarówno do winy oraz stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez Obwinionego przewinienia dyscyplinarnego .

Niewątpliwie kara upomnienia (początkowo wnioskowana przez Obwinionego) i kara nagany należą do najłagodniejszych kar dyscyplinarnych określonych w art. 65 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, stąd w ocenie Sądu powinny być stosowane z rozumą i przy najłżejszych przewinieniach dyscyplinarnych, zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym. Popełnione przez Obwinionego przewinienie dyscyplinarne jednakże bez wątpienia, w sposób oczywisty i jednoznaczny godzi w istotę zasad wykonywania zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego i w jedną z podstawowych i fundamentalnych zasad wykonywania tego zawodu, a tym samym w jego powagę i autorytet. Ranga tego przewinienia dyscyplinarnego zweryfikowana przez pryzmat wszystkich okoliczności sprawy uzasadnia w pełni zarówno kategorię wymierzonej Obwinionemu kary pieniężnej, - kolejnej po karze upomnienia i nagany w katalogu kar przewidzianych we wspomnianym wyżej przepisie art. 65 ust. 1 ustawy o radcach prawnych- jak i jej wysokość. Kara dyscyplinarna orzeczone za przewinienie dyscyplinarne godzące w jedną z zasad wykonywania zawodu radcy prawnego powinna być w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego dolegliwa aby spełnić rolę prewencyjną stanowiącą przesłanie zarówno dla Obwinionego jak i pozostałych członków samorządu radców prawnych, co do skutków i konsekwencji braku przestrzegania zakazu zgłaszania dowodu z przesłuchania innego radcy prawnego w charakterze świadka na okoliczności znane w związku z wykonywaniem zawodu prowadzącej w swej istocie do nierespektowania jednego z podstawowych obowiązków radcy prawnego .

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70⁶ ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych.

Stosownie do tego przepisu „ [...] W razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.” [...]. W niniejszej sprawie, o czym Obwiniony był uprzedzony i pouczony w trakcie rozprawy w dniu (...) r.,- do kosztów postępowania zastosowanie miały przepisy dotychczasowe zgodnie z § 4 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady

Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Do postępowań dyscyplinarnych wszczętych bowiem przed dniem wejścia w życie Uchwały (a tak jest w niniejszej sprawie) i do tego czasu nie zakończonych w danej instancji stosuje się bowiem dotychczasowe przepisy o kosztach postępowania.

Na koszty postępowania dyscyplinarnego w łącznej wysokości 1151,90 zł (słownie jeden tysiąc sto pięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt groszy) składają się: koszty delegacji sędziego w kwocie 62,68 zł, koszty ryczałtu członków składu orzekającego określone Uchwałą Nr 10 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 23 czerwca 2008 r, której tekst jednolity został ogłoszony Uchwałą Nr 38/IX/2014 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 02 czerwca 2014 r. w łącznej wysokości 1050 zł oraz koszty korespondencji doręczanej w sprawie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości i Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie w łącznej wysokości 39,22 zł.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Grzegorz Koksanowicz

Członkowie

Urszula Nieborak Jerzy Piskorski

POUCZENIE

Na podstawie art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, z późn.zm.) od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.